

Amintirea morții Sf. Josemaría Escrivá

În 26 iunie 1975, ultima zi a vieții sale pământești, Părintele s-a trezit la ora obișnuită. Asistat de Pr. Javier a celebrat Sf. Liturghie.

21.04.2012

La data de 26 iunie 1975, Monseniorul Josemaría a decedat subit la Roma. Cu o luna înainte a făcut ultima sa vizită în Spania, unde i s-a decernat medalia de aur a orașului său natal și a vizitat altarul din apropiere de la Torreciudad, care

a fost înălțat la cererea sa și trebuia să fie inaugurat. Moartea sa a marcat încetarea etapei de fondare a Opus Dei, iar după cuvintele succesorului său, “începutul etapei de continuitate și fidelitate”. Monseniorul Alvaro de Portillo, la acea dată Secretarul General al Opus Dei, a funcționat ca și conducător interimar până la întrunirea congresului elector.

În continuare, urmează un extras din memoriile monseniorului Alvaro de Portillo, din perioada respectivă, ca participant în prima linie a evenimentelor:

În 26 iunie 1978, ultima zi a vieții sale pământești, Părintele s-a trezit la ora obișnuită. Asistat de Părintele Javier Ecchevarría a celebrat Sf. Liturghie, o liturghie votivă în onoarea Sf. Fecioare, imediat după ora 8.00, în oratoriul Preasfintei Treimi. Am celebrat Sf. Liturghie în același timp, în sacristia principală,

deoarece în acea dimineață fondatorul nostru își dorea să meargă împreună cu Părintele Javier și cu mine la Castel Gandolfo pentru a-și lua rămas bun de la fiicele sale spirituale de la Villa de la Rose, noi pregătindu-ne să părăsim Roma pe timpul de verii. Părea să fie într-o stare obișnuită de sănătate, neobservându-se nici un semn din ceea ce urma imediat să se întâmple.

Când Părintele a părăsit Villa de la Rose, era obosit dar în același timp fericit și senin, acuzând căldura ca fiind izvorul indispoziției sale. Era aproape amiază când am parcat mașina în garajul de la Villa Tevere.

L-a salutat pe Domnul nostru în oratoriul Preasfintei Treimi făcând ca de obicei o înngenunchere lentă, cu fervoare, acompaniată de un act de iubire. După aceea am urcat împreună la biroul meu, acolo unde îi plăcea să-și desfășoare majoritatea

muncii, iar la câteva secunde de la trecerea pragului a exclamat: “Javi!” Părintele Javier era în urmă pentru a închide ușa ascensorului. Fondatorul nostru a repetat mai tare: “Javi!”, după care, cu o voce slăbită: “Nu mă simt bine”. În acel moment a căzut la podea.

Pentru noi, desigur, a fost o moarte neașteptată. Pentru fondatorul nostru a fost însă ceva care s-a maturizat, aș îndrăzni a spune, mai mult în sufletul său decât în trup, deoarece zi de zi din ce în ce mai frecvent își oferea viața Bisericii și în particular Papei.

Sunt convins că Părintele a avut o premoniție a morții sale. În ultimii ani spunea deseori că prezența sa pe pământ este de prisos, putându-ne fi mai de folos din cer. Ne întrista nespun să-l auzim vorbind așa, cu tonul acela al vocii puternic, sincer și umil, considerându-se o povară, în

timp ce pentru noi era o comoară de neînlocuit.

În toate țările massmedia a transmis știrea cu respect și venerație. A fost o reflectare a impresiilor jurnaliștilor veniți la Villa Tevere.

În acele momente am fost foarte mult consolată de către răspunsul Sfântului Părinte, Papa Paul al VI-lea, pentru vestea pe care i-am transmis-o în calitate de secretar general al Operei. Prin Arhiepiscopul Benelli, Sfântul Părinte și-a exprimat tristețea, spunând că și el se roagă, în spirit, alături de trupul acestui fiu credincios al Mamei Biserici și al Vicarului lui Cristos. O telegramă de la Sfântul Scaun a ajuns la Villa Tevere înaintea Messei publice de Requiem. În ea Papa Paul al VI-lea și-a exprimat părerea de rău, asigurându-ne că își oferă rugăciunile pentru sufletul fondatorului, reiterând în același

timp părerea sa că fondatorul a fost un suflet ales și favorizat de către Dumnezeu. A încheiat cu o binecuvântare apostolică a întregii Opere.

După cutumă, telegrama purta semnătura Cardinalului Secretar de Stat: acesta spunea din partea sa că se unește din întreaga sa inimă cu întristarea și cu sentimentele Papei Paul, dorind ca acest mesaj să ne parvină cât de repede cu putință.

Sute de telegrame și scrisori au început să curgă din întreaga lume la Villa Tevere. Toate exprimau, alături de o adâncă părere de rău, convingerea că cel ce a murit a fost un sfânt, unul dintre marii fondatori ridicați din Biserică de către Spiritul Sfânt.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
amintirea-mortii-sf-josemaria-escriva/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/amintirea-mortii-sf-josemaria-escriva/)
(08.08.2025)